

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi ona na przeszkodzie wydaniu kilku kolejnych europejskich nakazów aresztowania przeciwko osobie, której dotyczy nakaz, w celu uzyskania jej przekazania przez państwo członkowskie po odmowie wykonania przez to państwo członkowskie pierwszego europejskiego nakazu aresztowania dotyczącego tej osoby, o ile wykonanie nowego europejskiego nakazu aresztowania nie prowadziłoby do naruszenia art. 1 ust. 3 decyzji ramowej 2002/584 ze zmianami, a wydanie tego nowego europejskiego nakazu aresztowania ma charakter proporcjonalny.

(¹) Dz.U. C 217 z 7.6.2021.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko V.S.

[Sprawa C-205/21 (¹), Ministerstvo na vatreshnite raboti (Rejestracja danych biometrycznych i genetycznych przez policję)]

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych – Dyrektywa (UE) 2016/680 – Artykuł 4 ust. 1 lit. a) – c) – Zasady dotyczące przetwarzania danych osobowych – Ograniczenie celów – Minimalizacja danych – Artykuł 6 lit. a) – Wyraźne rozróżnienie danych osobowych osób poszczególnych kategorii – Artykuł 8 – Zgodność przetwarzania z prawem – Artykuł 10 – Transpozycja – Przetwarzanie danych biometrycznych i danych genetycznych – Pojęcie „przetwarzania dozwolonego prawem państwa członkowskiego” – Pojęcie „bezwzględnej niezbędności” – Uprawnienia dyskrecjonalne – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuły 7, 8, 47, 48 i 52 – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Domniemanie niewinności – Ograniczenie – Umysłne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego – Osoby, którym przedstawiono zarzuty – Zbieranie danych fotograficznych i daktyloskopijnych dla potrzeb ich rejestracji i pobrania próbki biologicznej w celu określenia wzoru profilu DNA – Procedura przymusowego zbierania danych – Systematyczny charakter zbierania danych]

(2023/C 94/03)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

V.S.

Przy udziale: Ministerstvo na vatreshnite raboti, Glavna direktsia za borba s organiziranata prestapnost

Sentencja

- 1) Artykuł 10 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW, rozpatrywany w świetle art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

należy interpretować w ten sposób, że:

przetwarzanie danych biometrycznych i genetycznych przez organy policji dla celów prowadzenia czynności dochodzenia, walki z przestępczością i utrzymania porządku publicznego jest dozwolone prawem państwa członkowskiego w rozumieniu art. 10 lit. a) tej dyrektywy, gdy prawo tego państwa członkowskiego zawiera wystarczająco jasną i precyzyjną podstawę prawną dla zezwolenia na wspomniane przetwarzanie. Okoliczność, że krajowy akt ustawodawczy zawierający taką podstawę prawną odnosi się, poza tym, do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych), a nie do dyrektywy 2016/680, nie może, sama w sobie, podważyć istnienia takiego zezwolenia, pod warunkiem że z wykładni wszystkich mających zastosowanie przepisów prawa krajowego wynika w sposób wystarczająco jasny, precyzyjny i jednoznaczny, że rozpatrywane przetwarzanie danych biometrycznych i genetycznych jest objęte zakresem stosowania tej dyrektywy, a nie tego rozporządzenia.

- 2) Artykuł 6 lit. a) dyrektywy 2016/680 oraz art. 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym, że w wypadku odmowy osoby, której przedstawiono zarzuty popełnienia umyślnego przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego, dobrowolnej współpracy przy zbieraniu jej danych biometrycznych i genetycznych dla celów ich rejestracji, właściwy sąd karny ma obowiązek zezwolić na przymusowe wykonanie tego zbierania danych, bez możliwości oceny, czy istnieją poważne podstawy do stwierdzenia, że osoba, której dane dotyczą, popełniła zarzucane jej przestępstwo, pod warunkiem że w prawie krajowym zagwarantowano następnie skuteczną kontrolę sądową przesłanek tego przedstawienia zarzutów, z którego wynika zezwolenie na przeprowadzenie wspomnianego zbierania danych.

- 3) Artykuł 10 dyrektywy 2016/680, rozpatrywany w związku z art. 4 ust. 1 lit. a)–c) i art. 8 ust. 1 i 2 tej dyrektywy,

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym systematyczne zbieranie danych biometrycznych i genetycznych każdej osoby, której przedstawiono zarzuty popełnienia umyślnego przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego, dla celów ich rejestracji, bez przewidzenia obowiązku właściwego organu weryfikacji i wykazania, po pierwsze, czy to zbieranie danych jest bezwzględnie niezbędne dla realizacji zamierzonych konkretnych celów, i, po drugie, czy te cele nie mogą być osiągnięte za pomocą środków stanowiących ingerencję mniejszej wagi w prawa i wolności osoby, której dane dotyczą.

(¹) Dz.U. C 252 z 28.6.2021.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 31 stycznia 2023 r. – Komisja Europejska/Anthony Braesch i in.

(Sprawa C-284/21 P) (¹)

[Odwołanie – Pomoc państwa – Artykuły 107 i 108 TFUE – Pomoc na restrukturyzację – Sektor bankowy – Wstępny etap postępowania wyjaśniającego – Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym – Plan restrukturyzacji – Zobowiązania podjęte przez dane państwo członkowskie – Środki podziału obciążenia – Przekształcenie wierzytelności podporządkowanych w kapitał własny – Właściciele obligacji – Skarga o stwierdzenie nieważności – Dopuszczalność – Artykuł 263 akapit czwarty TFUE – Legitymacja procesowa czynna – Osoba fizyczna lub prawna, której dana decyzja dotyczy bezpośrednio i indywidualnie – Naruszenie uprawnień procesowych zainteresowanej strony – Brak wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego – Artykuł 108 ust. 2 TFUE – Pojęcie „zainteresowanej strony” – Rozporządzenie (UE) 2015/1589 – Artykuł 1 lit. h) – Pojęcie „zainteresowanej strony” – Środki krajowe uwzględnione przez Komisję Europejską – Niedopuszczalność skargi]

(2023/C 94/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Blanck i A. Bouchagiar, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP, Bybrook Capital Badminton Fund LP (przedstawiciele: A. Champsaur, avocate, a także G. Faella, L. Prosperetti i M. Siragusa, avvocati)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 24 lutego 2021 r., Braesch i in./Komisja (T 161/18, EU:T:2021:102), zostaje uchylony.
- 2) Skarga wniesiona w pierwszej instancji przez Anthony'ego Braescha, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP i Bybrook Capital Badminton Fund LP, zmierzająca do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2017) 4690 final z dnia 4 lipca 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA. 47677 (2017/N) – Włochy, nowa pomoc i zmieniony plan restrukturyzacji Banca Monte dei Paschi di Siena, zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.